

[தவேை ஒரு சினிமா பாணி](#) என்று நான் எழுதிய ஒரு கட்டுரைக்கு ஒத்தும் ஒவ்வாமலும் இடநடைநடையில் நின்றும் பல கருத்துக்கள் வந்திருக்கின்றன.

இங்கே ஒவ்வாமையைப் பற்றியே நான் அதிகம் கவனம் கொள்கிறேன்.

இலங்கைக் கலஞ்சுரர்களில்லாம் வில்லன்களாக சித்திரிக்கப் படவில்லையே? பாலுமகநே திரா, வி.சி.குகநாதன் இவர்கள் எல்லாம் வில்லர்கள் அல்லவையே? எனச் சிலரகடே கிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் தடுக்கிச் சாப்பிடுவது போல் எம்.ஜி.ஆர் இலங்கையில் பிறந்தவர்தானே அவர் வில்லன் இல்லையே என்று முகநடலில் ஒருவர் சண்டகைக்கு வருகிறார்.

என்னால் முடிந்தளவுக்கு விளக்க முயற்சிக்கிறேன்.

இயக்குனர் ஏ.எஸ்.ஏ.சாமி, நடிகர் ஜே.பி.சந்திரபாபு, நடிகை சூஜாதா இவர்கள் எல்லாம் இலங்கையில் கல்வி பயின்றவர்கள். இவர்கள் தன்னிந்தியத் தமிழ்த் திரைலகில் வறெறிகரமாக வலம் வந்தவர்கள். சிங்கள நடிகையான கீ தாவின மகளான ராதிகா பரெய திரையில் மட்டுமல்ல சின்னத் திரையிலும் கோலோச்சுபவர். இவர்களை எல்லாம் தன்னிந்தியத் தமிழ்த் திரைலகம் அரவணகை கவில்லையா என்று யாரும் கடை கவில்லை. இதில் ஏ.எஸ்.ஏ.சாமி, ஜே.பி.சந்திரபாபு, சூஜாதா ஆகியோரது பற்றோர்கள் இலங்கையில் தொழில் புரிந்தமையால், அங்கு படிப்பை மறே கொண்டவர்கள். ராதிகாவிற்கு, எம்.ஆர்.ராதாவின மகள் எனும் அங்கீ காரம் இருக்கிறது. ஆகவேதான் எனது மூதற் கட்டுரையில் இவர்களைப் பற்றி நான் எழுதவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது சிலரது தள்ளிவுகளுக்காக இங்கே கூறிப் பிட்டு விட்டுப் போகிறேன். இத்துடன் இன்னும் ஒன்றையும் தந்து விடுகிறேன். அது தவமணிதவேி எனும் நடிகையைப் பற்றியது. எம்.ஜி.ஆர் மூதன் மூதலாக கதாநாயகனாக நடத்து 1947இல் வள்ளிவந்த ராஜகும்பரி படத்தில் வில்லியாக நடத்துவர்தான் இந்த தவமணிதவேி. அவரைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரை ஒன்று இங்கே இருக்கிறது.

http://manaosai.com/index.php?option=com_content&view=article&id=219:-2-&catid=84:2010-01-29-06-46-42&Itemid=148

நொந்து நுபலாகி „வணைடாம் இந்த சினிமா' என்று ஒதுங்கிப் போனவர் நடிகை தவமணிதவேி.

இவர்களை எல்லாம் பார்க்கையில் பாலு மகநே திரா சற்று வித்தியாசப் படுகிறார் .

புனா திரைப்படக் கல்லூரியில் மின்று வருடங்கள் படித்து போட்டோகிராபி, டரைக்ஷன், எடிட்டிங் என்று பலவற்றை தரிந்து கொண்டு இலங்கைக்கு திரும்பினார் . இலங்கையில் கட்டிடக் கலைஞர் வீ .எஸ் .துரரைஜா தயாரித்த குத்துவிளக்கு படத்தை இயக்கும் வாய்ப்பை வணைடாம் என்று கறிவிட்டு ராமுகரியாத்தின் 'நெல்லு' என்ற மலையாளப் படத்திற்கு ஒளிப்பதிவு செய்து இந்தியாவுக்கு திரும்பப் போய் விட்டார் . இந்தப் படத்திற்காகத்தான் முதன் முதலாக பாலு மகநே திரா ஒளிப்பதிவு செய்துகிறார் .

அவர் தமிழில் ஒளிப்பதிவு செய்த முதல் படம் மகநே திரனின் 'முள்ளும் மலரும்' . அதன் பின்னர் மணிரத் தினத்தின் முதல் படமான 'பல்லவி அனுபல்லவி', பரதனின் முதல் படமான 'பிரயாணம்' என அன்றைய இளைஞர்களுடனே தனது தமிழ் சினிமாத் துறையின் ஆரம்பத்தை தொடங்குகிறார் .

1976இல் தானே படங்களை இயக்க ஆரம்பிக்கிறார் . இங்குதான் ஒன்றைக் கவனிக்க வணைடும் . தமிழ்த் திரை உலகை அவர் அன்று நன்கு புரிந்து கொண்டதனால் தான் யாரிலும் தங்கி இராது தானே ஒரு படப்பாளி ஆகுகின்றார் . ஆகவதான் தனக்கென்று ஒரு இடத்தை அங்கே தக்கவகை அவரால் முடிந்தது . இன்னும் ஒன்றைக் கவனிக்க வணைடும் . அவரை இலங்கையர் என்று தன்னிந்தியத் திரை உலகம் வசதி கிடத்தை நேரம் எல்லாம் சூட்டிக் காட்டிக் கொண்டிருந்தாலும் , இலங்கை சினிமா என்ற இடத்தில் இருந்து அவர் திரமாகவே இருந்து கொண்டார் . அது அவரது இருப்புக்கு மலேமும் பலமாக இருந்தது .

இலங்கையராக இருந்தும் இலங்கைத் தமிழ் திரையுலகத்துக்கு எதையெனும் பாலு மகநே திரா சொல்லித் தரவில்லை . ஒரு துரும்பை ஏனும் அவர் எடுத்துப் போடவில்லை என்பது, இலங்கைத் தமிழ் திரை உலகத்துக்கு அவர் செய்த துரோகம் என்றே சொல்வனே .

இலங்கைத் தமிழருக்கான சினிமா தவேை என்று நான் சொல்லும் போது, „அதுதானே தன்னிந்திய சினிமா இருக்கிறதே பிறகு எதற்கு தனியாக இலங்கைத் தமிழருக்கு என்று ஒரு சினிமா? அதைப் பார்க்கலாம் தானே . அதற்கு மலோகத் தவேை என்றால் பசோமல் குறும்பு படத்தை எடுத்து விட்டுப் போங்கள்' என்ற கருத்தும் வகைக் பட்டிருந்தது .

குறும்பு படங்களையும் அவர்கள் தருகிறார்களே என்று எதிர்க்களே விகடேக் நான் விரும்பவில்லை . ஆனாலும் இன்று குறும்பு படங்களைத் தந்தவர்கள் தான் அங்கே முழுநீ எத் திரைப்படங்களிலும் மாற்றங்களாகக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் இங்கே கவனிக்க வணைடும் .

எங்களுக்கான சினிமா வணைடும் என்று சொல்லும் போது அதை தன்னிந்திய

சினிமாவிற்கு எதிராகப் பார்க்க வணேண்டிய தேவதை இல்லலை. அவற்றோடும் ஒப்பிட வணேண்டியதும் இல்லலை. நீண்ட கால திரைப்பட அனுபவம் கொண்டவர்கள் அவர்கள். அவர்களுக்கு விருப்பமானதை அவர்கள் செய்யட்டும். அவர்கள் தருவதை விருப்பியவர்கள் பார்க்கட்டும். ஆனால் எங்கள் கலஞ்சூரர்களுக்கு பெரிய அங்கீகாரம் அங்கே கிடக்காது. எங்கள் கதைகளுக்கு அங்கே இடம் இல்லலை என்பதைத் தான் நான் சொல்ல விளக்கிறேன்.

எங்கள் மொழி, அதன் உச்சரிப்புகள், எங்கள் நடமாற்றங்கள், எங்கள் கதைகள் என்று நாங்களே ஏன் ஒரு மாற்று சினிமாவைக் கட்டாது என்றுதானே கேட்கிறேன். இந்தத் துறை என்றும் எங்களுக்குப் புதிதில்லையே. ஏற்கெனவே எங்கள் படப்புகள் பல வெளிவந்திருக்கின்றனவே. வற்றிப் பெற்றிருக்கின்றனவே.

அன்று பணத்தில் நாங்கள் வசதியாக இல்லலை. இன்று புலத்தில் அதற்கு வசதி இருக்கிறது. எங்களிடம் வீரம், துயரம், துரோகம், தோல்வி, அவலம் என்று நிறையவே கதைகள் நடந்தேறி இருக்கின்றன. அவற்றை ஏன் நாங்கள் காட்சிப்படுத்த முடியாது என்றுதானே கேட்கிறேன். சினிமா என்பது மக்களை இலகுவாகச் சன்றையையும் ஒரு ஊடகம். அதை நாங்கள் பயன்படுத்தினால் எங்களுக்கு கத்தானே நல்லது. இதனை விடத்து விதண்டா வாதங்கள் செய்து கொண்டே இருப்போமாயின் பல மகாவம்சங்கள் திரைகளில் சூலபமாக அரங்கேறிவிடும்.

பணம் ஏற்பாடாயிற்று. கலஞ்சூரர்களும் வந்து விட்டார்கள். படமும் எடுத்தாயிற்று. ஆனால் சந்தைப்படுத்தல் என்ற ஒன்று இருக்கிறதே என்ற களேவியையும் கேட்டிருந்தார்கள். கேட்பவர்களின் தயக்கம் புரிகிறது. வியாபாரம் என்பது பல உத்திகளைக் கொண்டது.

அன்று எனது ஆச்சி சொன்ன கதை ஒன்று என்னை பல வகைகளில் ஆச்சரியப்பட வதைத்தது.

„அப்போ எல்லாம் வள்ளைக்காரன் பின்னரேம் சரியாக நாலு மணிக்கு வந்து மணி அடிப்பான். நாங்கள் எல்லாம் கையிலை கிடசைசு பாத்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஓடும்போம். பாலத்தே தண்ணி தருவான். காசில்லாமல் சும்மாதான் தருவான். எங்களுக்கு காசில்லாமல் சும்மா தந்தால் எது எண்டாலும் வாங்கிப் பழக்கம். வாங்கிக் குடிக்க ஆரம்பிச்சம். கஞ்சித் தண்ணி குடிச்ச எங்களுக்கு அது புதுசாவும் ருசியாவும் தரிஞ்சுது. குடிச்சா கொஞ்சம் தம்பாவும் இருச்சிச்சு. பழக்கமாப் போச்சு. பின்னரேம் நாலு மணி எண்டால் ததே தண்ணிதான் நினபைபாச்சு. ஒருநாள் என்னெண்டால் பாழாப் போன வள்ளைக்காரன் வரவேலை. வாயும், வயிறும் ததே தண்ணி கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது. அடுத்த நாள் வந்தான். அவன்கை கண்டதும் சந்தோசமா இருந்தது. நறேறு ஏதும் நோய் நொடி வந்து வரவேலையாகும் எண்டு ஆக்கள் கதைச்சினம். ஆனால் அண்டகைக்கு அவன் ததே தண்ணி கொண்டுவரவேலை. தயேலையைத் தான் கொண்டுவந்தான். அதை வசைச்சு ததே தண்ணி எப்பிடி செய்யிறது எண்டு சொல்லித் தந்தான். தனக்கு நரேம் இல்லலை இனிதான் வரலோது. தயேலையைக் கடைகளுக்கு அனுப்புகிறான் எண்டு சொன்னான். கடைக்காரன் வள்ளைக்காரனைப் போல சும்மாவா தரப்போறன்? பநே தனென், ததே தண்ணியைக் குடிக்க கோணும் எண்டால் காசு குடுத்துத் தானே குடிக்க கோணும் எண்ட நிலையாச்சு”.

வள்ளைக்காரன் வறெறிகரமாக ஆரம்பித்த வியாபாரம் இன்றும் தொடர்கிறது.

சமீபத்தில் விங்குசாமி தயாரிப்பில் வளையுந்த படம் இனம். இந்தப் படத்தை சந்தோஸ் சிவன் இயக்கி இருந்தார். அவரால் அந்தப் படத்தை வளையிட முடியாத நிலை. விங்குசாமி இனம் படத்தை வாங்கி தனது திருப்பதி பிரதர்ஸ் நிறுவனத்தின் பெயரில் வளையிட்டார். இனம் படத்திற்காக தமிழ் ஆதரவாளர்கள் எதிர்ப்பு திரிவிக்க, இது தொடர்பாக,

'இதுவரைக்குமான எனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும், சினிமா வாழ்க்கையிலும் தமிழ் மண்ணையும் மக்களையும் ஆதாரத்தமாக நேசித்து வந்திருக்கிறேன். இனியும் அப்படியே இருப்பேன். உலகத்தமிழர்களின் வறெறிகளில் பெருமிதம் கொள்வதும், துயரங்களில் தோள் கொடுப்பதும், உண்மையான போராட்டங்களில் இணைத்துக் கொள்வதையும் எப்போதும் குடும்பத்தின் கடமையாக வைத்திருக்கிறேன்.' என்று அவர் வளையிட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிட்டதுடன் திரையரங்குகளில் இருந்து இனம் படத்தை வாபஸ் வாங்கி இருந்தார்.

இதன் பின்னணியில் ஒரு வியாபாரம் இருந்தது. இனம் படத்தை வாங்கும் விநியோகஸ்தர்களுக்குத்தான் அஞ்சான் திரைப்படத்தை தரவதாக பச்சை. அத்துடன் இனம் படத்திற்காக தமிழ் ஆதரவாளர்களோடு முரண்பட்டால், வளையிடாமலே அஞ்சான் படத்தை வளையிட முடியாதளவுக்கு பாலம் பெயர் தமிழர்கள் இடையீற்று செய்து விடுவார்கள் என்ற அச்சம். இன்னொரு பக்கம் தான் தயாரிக்கும் கமலஹாசனின் 'உத்தமவில்லன்' படத்திற்கும் இதேபோல் சிக்கல் வந்துவிடக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கை. இனம் படத்தில் இழந்த பணத்தை சூலப்பமாக மற்றைய இரு படங்களிலும் எடுத்து விடலாம் என்ற வலுவான கணிப்பீடு. ஆகமொத்தத்தில் வகை சமார்த்தியமாக காய்களை நகர்த்தி வியாபாரத்தில் அவர் வறெறிகண்டார். இத்தனக்கையும், „தமிழீழ ஆதரவாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஒரு சதவீதம் தான். அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்?’ என்று அவர் முதலில் அகங்காரமாகப் பச்சையையும் நினையில் கொள்ளல் வண்டும்.

இவர்களால் எப்படி எல்லாம் வியாபாரங்கள் செய்ய முடிகிறது? உற்றுப்பார்த்தோமானால் சந்தர்ப்பங்களும், சமார்த்தியங்களும் தானே அவர்களது வியாபாரங்களின் வறெறிக் காரணங்களாகின்றன என்பது புரியும்.

நாங்கள் ஒன்றும் ஏமாற்றி எங்களிடமே வியாபாரம் செய்யத் தவே இல்லை. சரியான முறையில் எங்கள் கதைகளை காட்சிப்படுத்தி எங்களவர்களுக்குத் தந்தால் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறார்கள். இந்த வறெறிக் க எல்லாம் திறமையானவர்களை ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். ஒற்றுமையான கூட்டணி இருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மலோக அசகைக் முடியாத நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும்.

எங்களது போராளிகளைப் பார்த்து அன்றைய ஜனாதிபதி ஜயெவர்த்தன „சாரம் கட்டிய பெடியங்கள்' என்று எள்ளி நகையாடினார். ஆனால் சாரம் கட்டியவர்கள் கட்டிய வீரம் என்ன என்பதை சாகுமுன்னரே ஜயெவர்த்தன அறிந்திருப்பார்.

ஆகவே எள்ளி நகையாடும்வர்களுக்கும், ஏளனம் பச்சைபவர்களுக்கும் பயந்தால் எதுவாமே ஆகாது.

ஒரு விடயத்தை தொடங்கும் பொழுது தவேயில்லாத வேலை என்று பாலம்பிச்

Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை

Wednesday, 10 September 2014 12:38 - Last Updated Friday, 17 October 2014 14:08

சொல்பவர்களே வறெறி பற்றால் ஓடி வந்து பாராட்டுவார்கள். கட்டுரை எழுதுவார்கள். கவிதை வடிப்பார்கள். காலம் வரும். கவிதையும், கட்டுரையும் சேர்ந்து வரும்.

ஆழ்வாப்பிள்ளை

22.08.2014